

*Affertio 2.
Presentari
teneri ad
Ecclesiam
se conferre,
idque sub
grauis pec-
cato.*

stare potest, ad eum modum, quo plures adduci à Dom. Solorzano *Ingrā Cap. 13. num. 77.* & Diana *Tract. citato, Rel. 33.* affirmant Episcopū post acceptas translationis Bullas, etiam si à vinculo prioris Ecclesia sit absolutus, posse administrare in illa, donec alterius accipiat possessionem. Pro quo & in *Politica Lib. 4. Cap. 13. pag. 609. Col. 2.* Stare ergo possunt vinculum cum vna, & administratio alterius. Vnde è conuerso quando quis ante Bullas translationis acceptas recedit, vinculum quidem cum priori Ecclesia, retinet, sed administrationem alterius pariter cū illo, donec Bullas translationis accepit. Sicut & contingit non semel, vt cura vacantis Ecclesiae Episcopo committatur, & in Indis sic aliquando factum testatur Dom. Solorzani *Citato Cap. 13. num. 113.* & modo etiam tale aliquid circa Episcopatum Paraguaiensem agitur, utinam fructu diu votis communibus expedito.

47 Dico secundò. Episcopi ad aliam Ecclesiam presentari, & exhortatorio profectioñis per litteras Regis accepto, tenebant generaliter loquendo ad illas, quamprimum possint se conserue, in quo graue esse peccatum potest immoderantia dilationis. Quod probatur. Primo: quia Rex presentans id onus potest imponere ex pontificia concessione, vt vidimus, & qui presentationem admittit, illi se subiicit, alias fraudem in acceptance commitit; neque enim Rex sic pertinaci gratiam eam faceret, iudicanti aut Regem inique agere ad profectioñem virgendo, aut si iuste, hortatorium eius, quod mandata equauiat, contemnenti. Secundo: Quia translatio propter maius bonum tantum fieri debet, vt diximus, *Cap. Inter corporalia. num. 42.* pro nunc addenda alia Innocentij Tertiij verba citato in *Cap. inter corporalia.* Vbi sic ait: *Non enim homo, sed Deus separat, quos Romanus Pontifex, (qui non puri hominis, sed Dei veri gerit vi- cem in terris) Ecclesiarum necessitate, vel utilitate pen- sat, non humana, sed diuinā potius auctoritate dis- soluit; sic ille: quo fundamento posito currit ra- tio pro presentatis generaliter inducta: citato num. 42.* Potest enim sic presentatus ire; & alias maioris boni obligatio instat, eaque in re grauiissima; ergo dum ea non impletur, grauiter delinquit. Tertiò: quia vt modo peculiariter videmus Prorex Peruvianus efficaciter instat vt presentati ad Episcopatus, ad destinatas sibi Ecclesiast pergent, quia & ipse ad hoc Regis mandatis virgetur, vnde & termini futuri discessus praefiguntur. Et licet haec circa presentatos nos Episcopos presentem fiant, ad Episcopos etiam translatores extenduntur. Vbi quidem plusquam exhortatoria interveniunt, & zelo communis boni, ac presentim Indorum dubio procul peraguntur. Totum autem hoc omnino esset illicitum, si presentati huiusmodi ad profectioñem minime tenerentur. Dicere autem diligentiam predictam esse sacrilegam: intolerabilis assertio est, cum Regium Consilium quid circa hoc per Pontificiam facultatem liceat, nequeat non habere perspectum.

48 Dico tertio. Utilitas Ecclesiae aliquando adeo imperceptibilis est, vt ea nihil aut certe parum videatur urgere: quia in translationibus istis ad pinguiores redditus tantum videtur attendi, vt qui in Ecclesiis non ita locupletibus serueriunt,

administrationis soliter impensa præmium honoris & commodi temporalis accipiant. Sic cū accidit, recte quidem facerent, qui suā sorte contenti, pons alterius conuubium recularent. Sed erunt qui sic haec faciant, pauci: hoc enim pacto alcenſus eorum desperantur. Vel quia indecorum ducunt Regi gratiam adeo estimabilem in faciem reuocare. Et vt illud sit, profectioñis acceleranda non virget obligatio, & res coram Deo possunt iuxta conuenientem viruisque Ecclesiæ statum, si Prorogis non instant hortamenta, disponi, quibus etiam potest urbanum responsum adhiberi, vt ipsi iuxta informationem certam, quæ ad Dei seruitum spectant, etiam studeat confouere. Quod autem Rex non sit circa id prorsus inuitus, merito presumi potest, quia cū honorem translati in eius presentatione videatur intendere, non debet credi onus honori preponere, & fauorem in molestiam communitare. Behignè ergo agi cum eo vult, de cuius ita est honore sollicitus, quando ex benignè huiusmodi tractatione nullum animarum saluti pendium generatur.

CAPUT V.

Circa Indicos Archiepiscopos vtilia Pronuntiata.

49 Dico primo. Archiepiscopi Indiarum ob dilatam missionem Pallij, vt sepius accidit, si consecrati sint, Chrysma confidere possunt, iuxta probabilem dicendi modum. Id probo; quia licet hoc illis prohibetur *In Cap. Quod sicut de Electione 5. super eo:* ratio tamen ibi redditia exceptionem dictam videtur comprobare: sic enim ibi: *Cum id, non tamquam simplex Episcopus, sed tamquam Archiepisco- pus facere videatur.* Sic Innocentij Tertius: qui autem ob dilationes Pallij Chrysma conficit, sub ea protestatione; manifestè ostendit se non vt Archiepiscopum sed vt Episcopum, functionem dictam exercere. Et quidem in Indis ob distantiam Cathedralium Ecclesiarum, non sine molestia magnâ Chrysma, & Olea sacra aliunde afferriri possunt. Neque ita de illorum potest Consecratio, constat ac de his, quæ à presenti Episcopo conficerantur.

50 Dico secundò. Si Archiepiscopus nondum accepto Pallio in aliena dieceſci fit, & ad consecrationem Chrysma inuitetur, id potest licet preſtare: constat ex adducta ratione: nam in tali casu id non facit vt Archiepiscopus, sed vt Episcopus; eo quod proprius non adſit Episcopus, & ita ab illis, à quibus per ius licet, ad consecrationem inuitatur: licet autem Episcopo impedito, & Capitulo sede vacante, aliquique priuilegiatis. Immò etiam Episcopus proprius impeditus non fit, velutque illud genus officij hospiti venerando conferre, non videtur in eo graue aliiquid piaculum reperiri. Sicut neque in ordinum collatione, sic aliqui à Panormitanis adducti *In Cap. sicut de electione,* licet ipse contrarium teneat; quem sequitur P. Thomas Sancius *Tom. 2. Confessor. Lib. 7. Cap. 1. Dub. 16. num. 20.*

51 Dico

*dica, rem
aliter posse
disponi.*

*Affertio 3.
Chrysma-
prohibi-
tio ne non ve-
nire oleum
infirmorum.*

Leo X.

*Ratio di-
uersa di-
fusio-
nibus
circa pre-
dicta.*

*Obserua-
da doctri-
na.*

*Affertio 4.
Pſſe item
Ordines
facios con-
ferre.*

Circa Indicos Archiepiscopos Pronuntiata.

165

etiam expectandum sit, semi-vacatio Ecclesiastum erit, dum Pastores quidem habent, sed ad multa, & momenti maximi, penitus impeditos. Quod quidem non videtur quomodo Pontificum voluntati possit esse conforme. Est quidem id iure dispositum, sed iuris dispositiones Indiarum detectione priores, vnde non potuerunt, quæ ad ipsas spectant, generaliter prouideri.

53 Dico quintò. Conferationes Episcoporum eodem modo fieri ab Archiepiscopis possunt; quando cuilibet Indiarum Episcopo posse conseruantur, vt fieri solet, habita consideratione notabilis dilationis Pallij, & necessitatis conseruationis ob longam Ecclesiarum vacationem:

*Affertio 5.
Et Episco-
po posse con-
servare.*

*Cum tamquam simplex Episcopus, & non tamquam Archiepiscopus facere videatur. & sic Pontificis determinationi minime contraire. Et ex dictis circa ordinationem inferiorum Ministrorum videtur hoc aperte colligi; quia cum Sacerdos Sacerdotum sit, cuius est maior necessitas, ex minore ad illam recte instruit argumentum. Pro quo & alii obseruatione dignum est predictas functiones ante suceptum Pallium obeuntibus, nullam esse poenam impositam, vt adiungunt P. Azor *Tom. 2. Lib. 3. Cap. 34. 5. Quares. & P. Fra-**

*Non impo-
si-
tum pre-
sum circa
praefata de-
linquent-
bus.*

*gofus Tom. 2. pag. 594. num. 4. vbi alios adducit. Poena ergo arbitria erit: vbi est manifestus excessus; & mitis quidem iuxta P. Azor. Ex quibus non leuis defumitur conjectura; vt intelligamus canones predicta prohibentes, non esse cum eo rigore, quo alii, accipiendo; vnde qua- cumque rationabili cauilla occurrente, nulla erit culpa aliter effecisse. Pro quo & est vltiū non leue aliud fundamentum ex doctrina grauium scriptorum desumptum, vt videri potest apud P. Azor *suprà 5. Obitiae id, quod P. Fragorum n. 6.**

*Conser-
ationem
suffraganei
posse com-
mitti ex
iure.*

*& alios afferentes Archiepiscopum ante recep-
tum Pallium posse suffraganei Episcoporum com-
mittere consecrationem aliorum suffragorum: id quod est conforme *Cap. suffraganei*, de elec-
tione, vbi id videtur expresse dictum. Et pro au-
toritate illius Decretalis videndum P. Sanctius addicendum *num. sequenti.* Communis autem ratio illa est, qui ille est actus Iurisdictionis, & non Ordinis; & quæ Iurisdictionis sunt, ante Pallij receptionem Archiepiscopis conueniunt; vt lucu-
lenter Gossa *In Cap. Cum ex illo, de translatione E-
piscopi.* Sed quidem cum Pallium designet plenitudinem potestatis, quæ Archiepiscopis conferatur, vt expresse habetur *In Cap. Nisi, de vsu Pallij* ibi: *in quo Pontificis officij plenitudo cum Archiepiscopalis nominis appellatione confertur.* Cum in quam plenitudinem talem designet, & actus iste committendi consecrationem suffraganei ad eo supereminens sit, non videtur quomodo pos- sit ante Pallium receptum conuenire ex vi solius confirmationis. Et ita dicendum conuenienter*

*Ego ap-
guitur.*

*Cap. Nisi,
de vsu Pal-
lij.*

apparet ratione necessitatis hanc factam consecrationem, ne scilicet consecratio Episcoporum tamdiu differatur. Nec valet si dicatur sequi ex eo consecrationem ab illo portius conferendam ad quem de iure pertinet. Responderet enim hoc noluisse Pontificem, ne circa petitionem Pallij negligenter se haberent confirmati, & quia hoc modo voluit excellentiam commendare. Aliiquid ergo circa consecrationem operatur necessitas, vt merito illud debeat Indicis Archiepiscopis

pis

pis applicari; ybi cùm non sit facultas commiſſio-
nis dicitur, vt ab aliis Episcopis confeſcentur;
quia in hoc multum est temporis inſumentum,
& graues molestiae deuoranda; ab illis certe po-
tent confeſratio sine culpe aliquius incuſione
conferri.

*Affertio 6.
non poſſe
conuocare
Concilium,
de Eccle-
ſia con-
ſer-
vare.*

54 Dico ſexto. Cottuccario Concilij, &
Dedicatione baſilicarum non poſſunt ante Pallij
receptionem fieri. Probat: quia id expreſſe
prohibetur citato Cap. *Quodſiſi*: & ratione di-
ſtaonia in Indijs non videtur vrgere neceſſitas, &
quod ad dedicationem attinet, ea videtur intelligenda,
qua per conſecrationem fit ritu celebre-
timo, & vñctione ſacra, in cuius dilatatione nullum
eft periculum, nec moſe momenti grauis incom-
modum. Alia autem, qua fine vñctione Christi-
matiſit, à conſirmatis raptum condeſi poterit,
vt videri poterit apud Eligium Baſſaeum verb.
Benedictio, num. 5. & vt demus id non poſſe per ſe-
ipſum, poterit alij committere; quia committere
poterit ea, qua ordinem Episcopalem non requi-
runt, iuxta doctrinam *Gloſſa prædictam*. Panor-
mitanum. Cap. *Accidentibus, de excepſibus Pralator.*
Angelum v. Epifcopus, numer. 4. P. Sancium Tomo
2. *Confliorū, Lib. 7. Cap. 1. Dub. 16. num. 14.* P.
Sā eodem verbo num. 38. Quia & alia de iure di-
uino illis reueraſta non ſunt, ſed tantum Cano-
nico, vt bene P. Azor *Supr. 30. 5.* *Sexto qua-
ritur*, licet in eo de quo loquimur, contrarium vi-
deatur tenere Cap. *Eodem 5. sequent.*

*Affertio 7.
non poſſe
Abbes
benedicere.*

55 Dico septimō. Alia qua ab Episcopis
preſtaſtā ſunt, vt benedictio Abbatum Con-
ſecratio Virginum, & fi qua alia, de quibus in
Cap. *Quamvis, 68. diſiſt.* in Indijs aut locum
non habent, aut fine repto Pallio perſcienda
non ſunt. Abbes quidem ſolemniter benedicti
in illis non adiunt; neque virgines ſolent ri-
uillo ſpecialiſſimo confeſceri; quod ſi tale aliquid
eſſet, non poterit rato ita vrgens occurrere, vt
nequeat Pallium expectari. Deſtitio autem
aut degradatio Clericorum, qua etiam Episco-
palis muneris eſt, diſterri poterit. Quod ſi ob ſa-
tificationem publicam neceſſarium ſit ſupplicium
accelerari, neceſſitas tunc caret lege, & quod ra-
tione diſtantia conceditur, poterit ex ſimiſi ratio-
ne condeſi. Quamvis neque id videatur neceſſarium,
quandoquidem verbalis deſtitutio ſuffiſce-
re poterit, iuxta id, quod deſeruit Concilium
Tridentinum *Seſſione 13. Cap. 4. de refor-
matione*: ad quam Epifcopus per ſe, vel per Vicarium pro-
cedere poterit; vnde non requirit ordinem Epif-
copalem. Quod autem ea ſufficiat, vt tradantur
curia ſaculari; ibidem Concilium indicat verbis
illis: *Cum vero tam grana nonnumquam fini deli-
cta ab Ecclesiasticis commiſſa per nos, vt ob corum aro-
citatem i sacris Ordinibus deponenda, & curia ſint tra-
denda ſaculari, in quo ſecondum sacros Canones, &c.*
Licet communiter Doctores teneant per deſtitu-
tionem verbalem priuilegium fori, & Canonis
non amittit, & ita deſtitutio non poſſe à Curia
ſaculari puniri, niſi ſi incorrigibilis, & de eo
iudex Eccleſiaſticus arreſtetur, juridica facia in-
formatione, vt videri poterit apud Baſſaeum verbo
Degradatio num. 3. & alios, quos citat. Quod ita
eſt intelligendum, vt puniri non debat, quando
id expreſſe aut tacite à degradante non condeſ-
titur; concedi autem poſſe ex Concilio deducitur,

*Neque Vir-
gines rati-
o ſolemni.*

*Neque de-
gradare re-
gales diſpo-
tione.*

*Verbalem
ſufficie.*

*Concilium
Trident.*

*Qui id ſta-
re poſſit,
cum non
amittatur
priuilegium
fori & Ca-
nonis per
itam.*

pis applicari; ybi cùm non sit facultas commiſſio-
nis dicitur, vt ab aliis Episcopis confeſcentur;
quia in hoc multum est temporis inſumentum,
& graues molestiae deuoranda; ab illis certe po-
tent confeſratio sine culpe aliquius incuſione
conferri.

quod poſt verba dicta ſtatim depositionem ver-
balem fieri poſſe à p̄adictis declarat, vtique ad
effeſum p̄adictum tradendi curia ſaculari; alias
decilio illa ſatia eſſet confuſa, cuo debeat ea di-
ſtingui, qua in illa ſine diſtincione aliquia pro-
ponuntur: & quidem deſtitutio realis vix vñ-
quam adhiberetur.

*Affertio 8.
quid faci-
dum, vñ
Epifcopus
cui Pallium
tradendum
commi-
titur, non
eſt propria-
tate Rō-
mae datum.*

56 Dico octauo. Si Pallij ſolemnis traditio
alicui Epifcopo in Indijs committatur, & ille non
adſit, ſed neceſſarium ſit, aut Archiepifcopum
longius abire, aut Epifcopum ē longinquu veni-
re, vel alium iter facientem per Metropolitanum
diſceſum expeſtare, porerit tunc Archiepifcopus
Pallium ē manu dignitatis ſua Eccleſia recipere,
qua Dom. Solorzani congerit citato Lib. 3. Cap.
6. numer. 25. & ſeqq. & in Politicā Lib. 4. Cap. 6.
pag. 536. & ſeqq. vt probet iuramentum fidelita-
tis, quod ab Epifcopis p̄aſtari debet, & pro-
feſſionem fidei, poſſe in manibus vicinioris E-
pifcopi fieri, ſi ſi qui deſignatus ad tale minifte-
rium eſt, mortuus ſit, aut longius abſit. Quod
cūm ita factum eſſet, omnino fuſſet licitum &
legitimum, neque in eo interiuſſe deſectum,
qui debuerit ſuppleri, Sedem Apoſtolicam de-
clarare, teſtatur idem num. 44. Eſt aurem omni-
no ſimiliſ ratio in caſu noſtro: & in talibus ex ſi-
militudine de voluntate Pontificis judicandum
luculententer ſtatuit, & probat Innocentius III. in
Cap. *Inter corporalia ibi.* Propter expreſſam rati-
ſimilitudinem, vel identitatem potius, nemini poterat
videri dubium ſubtiler inueni: cūm de ſimiliſ idem
induſum ſit habendum. Sic ille, vt probet non ſo-
lum Epifcopum Conſecratum, ſed etiam electum
& confeſſatum, ſpirituelle matrimonium cum
Eccleſia contrahere, & ita neutrū poſſe ſine
licentiā ſedi Apoſtolicā Epifcopatui renun-
tare. In illis ergo, qua huius generis ſunt, argu-
mentum à ſimilitudine valde robustum debet re-
putari.

*Affertio 9.
Pallium ab
ali acci-
piendum,
eſt procu-
ratori Rō-
mae datum.*

57 Deinde arguo. Nam ea, pro quibus
Epifcopi p̄aſtentia requiriſt, ſine illa fieri poſſunt,
quando propter illa inconueniens ex deſe-
ſtu residentia eſt incurrendum, vt probat teſtus
ſingularis Concilij Tridentini *Seſſione 13. ap. 4.* de
reformatione, vbi, vt paullò ſuperiū vidimus,
de Clericorum deſtitutione agitur, ob enormia
crimina, & ſic addiuit poſt adducta num. 55. In
quo ſecondum Sacros Canones certus Epifcoporum nu-
merus requiriſt, quoſi omnes adhuc diſſiſtē eſſet,
debita iuriſ executione diſſeretur: ſi quando autem in-
teruenire poſſent, eorum reſidenzia intermitteretur;
propterea ſtatuit, & decreuit, Epifcopo per ſe, ſeu illius
viciā in ſpiritualibus generalē, &c. etiam abſque
illius proceſſare lieat. Sic Concilium: Residentis ergo
iuxta mentem Eccleſiae ſummi momenti eſt,
& vñilla non intermittratur, circa quodus aliud,
quod valde accidentarium in rebus iſis eſt, di-
ſpendandu fore eiudem doctrina manifestat.
Quis autem non videat contra huiusmodi ſpiri-
tum eam diſpositionem fuſſe, qua aliquot ante
annoſ apud nos vifa; cum Epifcopus Panamen-
ſis quingentas leucas à Limanā ciuitate diſtans, ad nupertum
tradendum eiusdem Archiepifcopo Pallium eſt non proba-
citus, per mare, per terras facto itinere non exi-
guis facientis moleſtias, & ſumptibus accidentis.
Magnus ille planè vir, & multarum virtutum
clarus

*De inra-
mento &
professione
fidei, idem.*

clarus inſignibus, qui ad hoc ſe creditur durā ne-
ceſſitate compellum, deſem mille octo-regalibus
eā in functione consumptis. Nihil equidem tale
in mentem potuit venire Pontificis, benigna ſem-
per pro animarum ſalute mediantis, & ita de pro-
fessione fidei, & iuramento fidelitatis idem eſt
penitus afferendum.

*Affertio 8.
Epifcopus
cui Pallium
tradendum
commi-
titur, non
eſt propria-
tate Rō-
mae datum.*

58 Dico nono. Quamvis Pallium Romæ
ab Archiepifcopi fuerit Procuratore receptum,
peccabit grauiſſer ille, ſi nullā alia traditione in-
terueniente, illud affuſum. Sic Dom. Solorzani
ſupr. num. 45. & in Politicā Pag. 546. Col. 2. in
fine, affirms, cūm id ſcriberet, in quaſtione
deductum, & à quodam grauiſſimo Prælato non
ſatis animaquerium. Pro quo citat P. Azor Tomo
2. Lib. 3. Cap. 30. Sed cūm caput illud longiſſi-
muſ ſit, paragraphum oportuit adnotare, ſed
quod adnotaretur non fuſit, quia nihil tale in illo
erat. Capite autem 34. 5. ſecondo queritur: for-
mula traditionis ab eodem apponitur ex Gloſſa
in Cap. *Ad honorem de uſa Pallij.* Procuratori qui-
dem Romæ tradi commune eſt, quia & per Pro-
curatorem petitur, vnde ex eo nequia Eccleſiaſti-
ca diſpositionis ſtylus inuerti, & ſine lacris cere-
monijs id, quod magnis eſt mysteriis plenum,
& in cuius traditione plenitudo eſt potestatis
conſtituta; & formula quidem tenor talis eſt, vt
nequeat receptioni per Procuratorem adaptari.
Quamvis negari nequeat Pontificem in eo di-
ſpensare poſſe, formula aliquiter immutari, ita
vt Procuratori ſine neceſſitate ulteriori ceremony
tradatur: quemadmodum conſirmatio Pro-
curatori conceditur, & vt Epifcopus talis habe-
ri poſſi in ordine ad omnia, qua iuriſdiſtio ſunt,
nulla eſt ulterius ceremony neceſſaria ex
Cap. *Transiſſam de elecione.* Quod ſi id conſtar-
ret, non eſſet cur deberet Prælatus ſic recipiens
condemnari.

*Affertio 10.
Archiepif-
copi In-
diarū ſpe-
ciali cura
debe erga
ſuffraga-
neos vigi-
lare.*

59 Dico decimō. Cum Archiepifcopi In-
dorum, attenta Archiepifcopali dignitate, ali-
quam circa ſuffraganearum dioceses exercere
prouidentiam debeat, ſive ſede plena ſive vaca-
te, & ita admonere negligenter ſe habentes, quo-
rum iuriſdiſtio ad eos deuoluitur perſiſtente de-
ſecu, vt videri poſte apud P. Fragofum qui Au-
tores adducit Tomo 2. Pag. 596. num. 19. & 20.
& Dom. Solorzani Tomo 2. Libr. 3. Cap. 7. num.
33. plures congerentem: ex eo tamen, quod
Archiepifcopi Indiarum ſint, maior eſt obligatio,
qua & Epifcopi maior obligatio tenentur,
eo quod de conuersione Indorum agatur, & ſtabili-
dā fide, ac Christianis moribus, vnde ma-
ior vigilancia debet adhiberi. Neque opus eſt ex-
pedere querelas, qua quidem ad eos deferri
poſſunt, quando ob negligentiam ſuffraganearum,
ſubdit detrimenta aliqua patiuntur: vt vi-
deri poſte apud P. Thomam Sancium Tomo 2.
Confliorū, Lib. 4. Cap. 1. Dub. 54. num. 23. qui
alios adducit. Sed ex officio id p̄aſtare poſt, ſed
quod ex Concilio Tridentino *Seſſione 24. Cap. 3.* De-
creto circa deſtitutionem, Vbi reſide-
tiā ſuffraga-
neos vigi-
lare.

*Non poſſe
viſitare
Provinciā,
contra ali-
guos open-
ditus.*

qui idem ſit, nequia in viſitacione Provinciā
componi, quia eam viſitandam, poſt viſitatam
biennio quolibet propriam diocesim, vt ibidem
diſponitur, tempus non ſuppetit ob earum lati-
tudinem. Quod quidem generaliter dictum ſi-
nam

talium Titulo 1. Cap. ſicut 25. num. 4. ex nouiore
at Concilij diſpositione id Archiepifcopos poſſe
ciuato loco. Sed neſcio quibus oculis Concilium
ab iſiſis fuerit loco ciuato luſtratum: ſic enim habet
illud: *A Metropolitano verò eriam poſt plenē viſi-
tam propriam diocesim, non viſitentur Cathedrales
Eccleſie, neque dieceſes ſuorum comprovinciali, niſi cauſa
cognita, & probata in Concilio Provinciali.* Sic Concilium
ab eo quod opoſitum potius colligi debuſſet.
Si ergo id licet, aliunde eſt illud deducen-
dum, & ex eo ſatis probatur intentum, quia viſi-
tare licet, ordinaria etiam cura eiſdem incum-
bit, quia & Paſtores ſunt, & non vñā debent eſſe
viſitatione contenti. Pro quo eft textus inſignis

*Quid ſpe-
ciai ater cir-
ca curam
prediſtam
in Clero praefertim, conuocandi:*

*Vt autem id ſit, de accu-
ſationib[us] in Cap. ſicut de accusationib[us], in quo ſic In-
nocentius III. in Concilio Generali, de Conciliis
Provincialibus agens pro reformatione morum*

*in Clero praefertim, conuocandi: neque in
iuriſdiſtione ſolenti inveniunt, que correſtione, vel re-
de accu-
ſationib[us] ſunt digna, & a fideliter perſerant ad Me-
tropolitanum, & ſuffraganeos, &c. Quæ quidem
licet eō tendant, vt in Conciliis Provincialibus ſic
obſeruata correſtione digna corrigantur: vbi
tamen Concilia talia rara ſunt; vt in Indijs, eo
vtendum correſtioinis modo, qui opportunus
eſſe poſſit, nec ſola charitas, ſed & officij pra-
eſtantia erga alios efficaciter perſuaderet. Videatur
Gloſſa. Quod quidem ſede ſuffraganea vacante
principiū agendum per Regiam ſchedulam habe-
tur, de qua Dom. Solorzani ſupr. num. 34.*

*Affertio 11.
teneri ad
conuocāda
Concilia.*

60 Dico undecimō. Archiepifcopi India-
rum graui conſientia obligatione conſtrin-
giuntur, ne curam conuocandi Provincialia Con-
cilia penitus abſcient. Id conſtar; nam Concilium Tridentinum ſeſſione 24. Cap. 2. de refor-
matione quolibet triennio id fieri p̄cipit. Licet
autem in Indijs id fieri commodè nequeat, tum
ob vacantes diu ſedes, tum ob diſtantiam locu-
rum, ex qua habetur, vt Epifcopi per longa tem-
poris ſpatia nequeant reſidere. Tum etiam quia
eorum conſirmatio ab Apoſtolicā ſede diu pro-
trahitur, ſicut & registratio in Regio Indiarum
Concilio, ne quidpiam Patronati contrarium
inueniatur, aut ex quo turbatio aliqua poſſit in
regionibus adeo diſtantibus exoriri. Hacten
non videntur obſtare quo minus id, quod ſacri
Canones adeo neceſſarium iudicant, debeat
penitus intermiſſi. Niſi credamus in Indijs
adeo Christiani viuū, vt nihil reformatione di-
gnus generaliter videatur. Quod utinam ſic eſ-
ſet. Sed res noſ ſit feliciter curare norunt qui
Indias norunt, nec poſſunt iij, quibuscum agi-
mus, ignorare.

*Affertio 12.
vñi viſi-
tatio.
ne Provin-
ciali gen-
tler excu-
ſari.*

61 Dico duodecimō. Obligatio viſtandi
Provinciali videtur in Archiepifcopis Indiarum
penitus ceſſare. Id probo: nam cum id fieri de-
beret poſt dieceſim propriam viſitatum, vt Con-
cilio Tridentinum citato Capite 3. indicat verbis
illis: *Etiam poſt plenē viſitatum prop iam dieceſim.*
Hoc certe nequia cum viſitatione Provincialia
componi, quia eam viſitandam, poſt viſitatam
biennio quolibet propriam diocesim, vt ibidem
diſponitur, tempus non ſuppetit ob earum lati-
tudinem. Quod quidem generaliter dictum ſi-
nam